

33. neděle v mezidobí A

Úmysly, které já mám, směřují k pokoji, ne k trápení, praví Pán. Budete mě vzývat a já vás vyslyším. (srov. Jer 29,11.12)

První čtení

Příslaví 31,10-13.19-20.30-31

Řádnou ženu, kdo ji najde? Větší cenu má než perly. Srdce jejího manžela na ni spoléhá, o zisk nemá nouzi. Přináší mu jen prospěch, nikdy škodu po všechny dny svého života. Shání vlnu a len, pracuje radostnou rukou. Svýma rukama sahá po kuželi, její prsty se chápou vřetena. Svou dlaň otvírá ubožákovi, své rámě nabízí chudákovi. Půvab zklame, krása prchne, zato žena, která ctí Hospodina, zaslouží si chválu. Dejte jí z výtěžku jejích rukou, neboť u bran ji chválí její díla.

Druhé čtení

1. Soluňanům 5,1-6

Co se týká času a chvíle (příchodu Páně), není třeba, bratři a sestry, abychom vám o tom psali. Víte totiž sami velmi dobře, že onen den Páně přijde jako zloděj v noci. Až budou (lidé) říkat: "Je pokoj a bezpečí", tu na ně znenadání přitrhne záhuba jako porodní bolesti na těhotnou ženu. Nebudou moci uniknout. Ale vy, bratři a sestry, nejste ve tmě, že by vás ten den překvapil jako zloděj. Vy všichni jste přece synové světla a synové dne, noc ani tma nemá nad vámi (právo)! Nesmíme se tedy oddávat spánku jako ostatní, ale naopak: zůstaňme bdělí a střízliví.

Ježíš řekl svým učedníkům toto podobenství: "Jeden člověk se chystal na cesty, zavolal si služebníky a svěřil jim svůj majetek. Jednomu dal pět hřiven, druhému dvě a třetímu jednu, každému podle jeho schopností, a odcestoval.

Po delší době se pán těch služebníků vrátil a dal se s nimi do účtování. Přistoupil ten, který dostal pět hřiven, přinesl s sebou pět dalších a řekl: 'Pane, pět hřiven jsi mi svěřil, hle – dalších pět jsem vydělal.' Pán mu řekl: 'Správně, služebníku dobrý a věrný. Málo jsi spravoval věrně, mnoho ti svěřím. Pojď se radovat se svým pánem.'"

K zamyšlení

Jako předchozí neděli, zaobírá se evangelista Matouš tematicky opětovným příchodem Krista a otázkou formování života do tohoto momentu. Tentokrát je to jako s mužem, který odcestoval a svůj majetek svěřil svému sluhovi. Předpokládáme, že zacházení s tímto majetkem vyžaduje zodpovědnost, odvahu a pozornost. Schopnosti, které má každý sluha, jsou rozdílné, ale cíl je stejný. A principy, které zde zaznívají, platí pro všechny lidi, také pro nás:

– Všichni jsme rozdílní a máme rozdílné dary. Bůh dává "každému podle jeho schopností", nikdo není přetížený. Bude se po nás požadovat, zda jsme dali naše dary k tomu, abychom dosáhli možného.

– Naše cesta, naše dary a naše úkoly jsou dané individuálně každému z nás. Bůh se na konci našeho života nejen zeptá, co jsme dělali, ale zda jsme rozpoznali naše osobní povolání a životní úkol. Dnešní evangelium nám dodává odvahu k "hospodaření", to znamená vydat se na cestu a hledat ještě neobjevené talenty a přinést je do hry života, i když dopředu nedokážeme odhadnout důsledky a nevíme, zda přitom selžeme nebo dosáhneme zisku.

– Pán odsuzuje toho, kdo zakopal svoje talenty a svůj dar nechal ležet bez využití. Za tímto tak tvrdým rozsudkem je ve skutečnosti skryté pozvání, které nám chce dát odvahu. Slovy Alfreda Dropse to znamená "důvěřovat životu, protože Bůh ho žije s námi"! Pokušení zahrabat naše talenty pocítujeme nejvíce tehdy, když prožijeme selhání, když se cítíme vinni... a to v těchto momentech, ve kterých nám nejvíce chybí sebedůvěra. Samozřejmě máme svobodu uchránit se před riziky a zklamáními a uchovat si tak naší nevinu tím, že se zavřeme doma mezi čtyřmi stěnami. Cenou je to, že ve skutečnosti nežijeme. Před Bohem je větší vinou to, že odmítneme život, nerozvíjíme tak jeho možnosti než to, že uděláme chybu a proviníme se. Evangelium chce vyslovit mocné slovo proti našemu strachu z našeho selhání. Když nedůvěřujeme sobě a svým darům v tomto životě, i když má Bůh s námi odvahu, pak nedůvěřujeme samotnému Bohu, který nás vyvedl, postavil do tohoto života, i když je to riskantní. Když se proviníme, můžeme důvěřovat Božímu odpuštění, když se však postavíme proti celému životu, pak se vydáme na cestu smrti.

33. neděle v mezidobí A

Úmysly, které já mám, směřují k pokoji, ne k trápení, praví Pán. Budete mě vzývat a já vás vyslyším. (srov. Jer 29,11.12)

První čtení

Příslaví 31,10-13.19-20.30-31

Řádnou ženu, kdo ji najde? Větší cenu má než perly. Srdce jejího manžela na ni spoléhá, o zisk nemá nouzi. Přináší mu jen prospěch, nikdy škodu po všechny dny svého života. Shání vlnu a len, pracuje radostnou rukou. Svými rukama sahá po kuželi, její prsty se chápou vřetena. Svou dlaň otvírá ubožákovi, své rámě nabízí chudákovi. Půvab zklame, krása prchne, zato žena, která ctí Hospodina, zaslouží si chválu. Dejte jí z výtěžku jejích rukou, neboť u bran ji chválí její díla.

Druhé čtení

1. Soluňanům 5,1-6

Co se týká času a chvíle (příchodu Páně), není třeba, bratři a sestry, abychom vám o tom psali. Víte totiž sami velmi dobře, že onen den Páně přijde jako zloděj v noci. Až budou (lidé) říkat: "Je pokoj a bezpečí", tu na ně znenadání přitrhne záhuba jako porodní bolesti na těhotnou ženu. Nebudou moci uniknout. Ale vy, bratři a sestry, nejste ve tmě, že by vás ten den překvapil jako zloděj. Vy všichni jste přece synové světla a synové dne, noc ani tma nemá nad vámi (právo)! Nesmíme se tedy oddávat spánku jako ostatní, ale naopak: zůstaňme bdělí a střízliví.

Evangelium

Matouš 25,14-30

Ježíš řekl svým učedníkům toto podobenství: "Jeden člověk se chystal na cesty, zavolal si služebníky a svěřil jim svůj majetek. Jednomu dal pět hřiven, druhému dvě a třetímu jednu, každému podle jeho schopností, a odcestoval. Ten, který dostal pět hřiven, hned šel, (podnikavě) jich využil a vyzískal pět dalších. Stejně i ten, který dostal dvě, vyzískal dvě další. Ale ten, který dostal jednu, šel, vykopal v zemi (jámu) a peníze svého pána ukryl. Po delší době se pán těch služebníků vrátil a dal se s nimi do účtování. Přistoupil ten, který dostal pět hřiven, přinesl s sebou pět dalších a řekl: 'Pane, pět hřiven jsi mi

svěřil, hle – dalších pět jsem vydělal.' Pán mu řekl: 'Správně, služebníku dobrý a věrný. Málo jsi spravoval věrně, mnoho ti svěřím. Pojd' se radovat se svým pánem.' Přistoupil i ten, který dostal dvě hřivny, a řekl: 'Pane, dvě hřivny jsi mi svěřil, hle – další dvě jsem vydělal.' Pán mu řekl: 'Správně, služebníku dobrý a věrný. Málo jsi spravoval věrně, mnoho ti svěřím. Pojd' se radovat se svým pánem.' Přistoupil pak i ten, který dostal jednu hřivnu, a řekl: 'Pane, vím, že jsi tvrdý člověk; sklízíš, kde jsi nesel, a sbíráš, kde jsi nerozsypal. Měl jsem strach, a proto jsem tvou hřivnu ukryl v zemi. Tady máš, co ti patří.' Pán mu odpověděl: 'Služebníku špatný a líný! Věděl jsi, že sklízím, kde jsem nesel, a sbírám, kde jsem nerozsypal? Měl jsi tedy moje peníze uložit u směnárníků a já bych si při návratu vyzvedl i s úrokem, co je moje. Vezměte mu tu hřivnu a dejte tomu, který má deset hřiven. Neboť každému, kdo má, bude dáno a bude mít nadbytek. Kdo nemá, tomu bude vzato i to, co má. A tohoto služebníka, který není k ničemu, hodte ven do temnot. Tam bude pláč a skřípění zubů.'"

K zamyšlení

Jako předchozí neděli, zabírá se evangelista Matouš tematicky opětovným příchodem Krista a otázkou formování života do tohoto momentu. Tentokrát je to jako s mužem, který odcestoval a svůj majetek svěřil svému sluhovi. Předpokládáme, že zacházení s tímto majetkem vyžaduje zodpovědnost, odvahu a pozornost. Schopnosti, které má každý sluha, jsou rozdílné, ale cíl je stejný. A principy, které zde zaznívají, platí pro všechny lidi, také pro nás:

– Všichni jsme rozdílní a máme rozdílné dary. Bůh dává "každému podle jeho schopností", nikdo není přetížený. Bude se po nás požadovat, zda jsme dali naše dary k tomu, abychom dosáhli možného.

– Naše cesta, naše dary a naše úkoly jsou dané individuálně každému z nás. Bůh se na konci našeho života nejen zeptá, co jsme dělali, ale zda jsme rozpoznali naše osobní povolání a životní úkol. Dnešní evangelium nám dodává odvahu k "hospodaření", to znamená vydat se na cestu a hledat ještě neobjevené talenty a přinést je do hry života, i když dopředu nedokážeme odhadnout důsledky a nevíme, zda přitom selžeme nebo dosáhneme zisku.

– Pán odsuzuje toho, kdo zakopal svoje talenty a svůj dar nechal ležet bez využití. Za tímto tak tvrdým rozsudkem je ve skutečnosti skryté pozvání, které nám chce dát odvahu. Slovy Alfreda Dropse to znamená "důvěřovat životu, protože Bůh ho žije s námi"! Pokušení zahrabat naše talenty pocítujeme nejvíce tehdy, když prožijeme selhání, když se cítíme vinni... a to v těchto momentech, ve kterých nám nejvíce chybí sebedůvěra. Samozřejmě máme svobodu uchránit se před riziky a zklamáními a uchovat si tak naši nevinu tím, že se zavřeme doma mezi čtyřmi stěnami. Cenou je to, že ve skutečnosti nežijeme. Před Bohem je větší vinou to, že odmítneme život, nerozvíjíme tak jeho možnosti než to, že uděláme chybu a proviníme se. Evangelium chce vyslovit mocné slovo proti našemu strachu z našeho selhání. Když nedůvěřujeme sobě a svým darům v tomto životě, i když má Bůh s námi odvahu, pak nedůvěřujeme samotnému Bohu, který nás vyvedl, postavil do tohoto života, i když je to riskantní. Když se proviníme, můžeme důvěřovat Božímu odpuštění, když se však postavíme proti celému životu, pak se vydáme na cestu smrti.